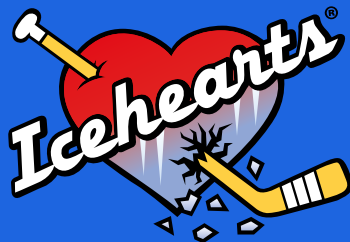

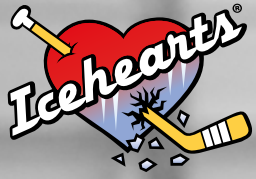

Tarinoita arjesta

Meidän arki on tavallista, mutta monella tavalla myös aika ihmeellistä. Koska niissä tavallisissa hetkissä on muutoksen voima, halusimme kertoa sinulle juuri niistä. Näyttää sen, mikä tekee Iceheartsin toiminnasta erityistä ja erityisen tehokasta.

Tiedotesarjassamme ääneen pääsevät ensimmäisenä Icehearts-kasvattajat. Seuraavilla sivuilla äänen saavat myös lapset, vanhemmat ja yhteisö keskiössä olevien lasten ympärillä.

Kuva: Juhani Jävenpää

Otteita Iceheartsin arjesta 1/4 KASVATTAJIEN NÄKÖKULMA

”Lapsen täytyy itse alkaa uskoa siihen, että ansaitsee ja on tärkeä”

Toisinaan se alkaa jo koululuokassa – nahinana, joka ehkä äityy nyrkkitappeluksi iltapäiväkerhossa. Yksi riita muiden joukossa, vai sittenkin oleellinen mahdollisuus auttaa lasta ymmärtämään itseään ja toista paremmin? Icehearts-kasvattajalle on kysymys jälkimmäisestä.

Juuri perusteellinen puuttuminen riitaan saattaa ratkaista hämmästyttävän paljon. Kun asiaa ei siirretä syrjään, vaan se perataan, avataan ja lopuksi ollaan varmoja, ettei mikään jää kaiheartamaan, ollaan tärkeiden, pienien hetkien äärellä. Näin – yksi pulma kerrallaan – saadaan lapsille toimivampia käyttäytymismalleja rakennetuksi.

Päivän päätteeksi havaitaan lapsissa jotakin pientä, mutta kovin olennaista; läsnäolon voima on taas tepsinyt. Kotiinlähdön hetkellä hetki sitten nyrkit ojossa olleet pojat hyvästelevät kasvattajan rauhallisina – ja mitä oleellisinta, Icehearts-kasvattaja toivottaa kaikki sydämestään tervetulleiksi taas seuraava-

na päivänä takaisin. Kuulostaa ehkä arkiselta – ja sitähan se onkin – mutta juuri tämänkaltaisissa tilanteissa piilee Iceheartsin toiminnan onnistumisen kaava.

”– Nämä lapset ovat monesti sellaisia, että heillä on mappi täynnä merkintöjä ja diagnooseja, joita on kerätty päiväkodista asti. Heidän kanssaan lähdetään menneeseen nojaten usein liikkeelle juurikin ongelmalähtöisesti; harmillisen usein he ovat kullekkin monelta suunnalta olevansa toivottomia tapauksia. Sitten meille, he ovatkin mahtavia lapsia ja hyviä tyyppejä. Uskon, että tuo näkökulman muutos on yksi käännteentekevä kohta heidän elämässään.”

Icehearts-kasvattaja Kari-Matti Ylinen, Ulvila

Joskus Icehearts-kasvattajan päivä alkaa jo aamulla aikaisin, kun joku lapsista soittaa huolestuneena kotoa lähtiessään, ettei avaimia löydy mistään. Samalla tavoin päivä voi jatkua yömyöhälle, kun teinin mieltä kaiheartaa jokin, ja hän lähettää viestin yhdeltätoista illalla pyytääkseen seuraavana päivänä kahville juttelemaan. Joskus on teinin pahan kotiriidan päätteeksi pedattu kasvattajan perheen kotiin yksi lisäsänky yökyläilyä varten.

Joustava rooli mahdollistaa ongelmatilanteissa nopean, matalan kynnyksen puuttumisen. Tämä kaikki on Icehearts-kasvattajille osa onnistumisen kokemuksesta. Luottamus rakentuu hitaasti ja ottaa toisinaan vuosia juurtuakseen, mutta kun se saavutetaan, apu kelpaa ja sitä uskalletaan pyytää. Ja tuota apua antaessa, voidaan puhua lapsen ja nuoren auttamisesta – myös laajemmassa merkityksessä. Parhaimmillaan tuo yksi luotettava aikuinen voi olla jäməkällä läsnäololleen kiilana syrjäytymisen ja arkeen kykenemisen välillä.

”– Pitkäkestoisella läsnäololla on Iceheartsin toiminnassamme valtava voima. On itsellekin oman työn tuloksia punnitessa mahtava pysähtymisen paikka, kun tajuaa mistä tilanteesta olemme lähteneet, kun tapasimme poikien kanssa ensi kerran neljä vuotta sitten ja missä tilanteessa olemme nyt ja missä tulemme olemaan kaksitoista vuotta myöhemmin. Muutos on koskettavan suuri.”

Icehearts-kasvattaja Antti Markkanen, Tampere

Riittävän varhaisessa vaiheessa annetulla ja aloitetulla tuella on suuri merkitys syrjäytymisen ehkäisyssä. Iceheartsin filosofian mukaan kasvattaja kulkee lapsen rinnalla aina esikoulusta täysiikäisyyteen asti, yhteensä 12 vuotta. Sille välille mahtuvat lapsen kehityksen kannalta ne tärkeät vuodet, jolloin pyritään kasvamaan osaksi toimivaa yhteiskuntaa. Malli perustuu siihen, että kasvattajan kanssa tapahtuvat myönteiset sosioemotionaaliset kokemukset ovat yleistettävissä laajemmin lapsen elämään. Läsnäolo elämässä ja nimenomaan pitkäjänteinen yhteinen työskentely ovat ne, jotka parhaassa tapauksessa saavat suuriakin muutoksia aikaan. Muutokset tapahtuvat kuitenkin usein hitaasti ja vasta ajan kanssa.

”- Arkeen kuuluu todella paljon pieniä, suuria hetkiä, jotka voisivat jopa mennä ohi, jos ei muista olla tarkkana. Toisinaan luottamus syvenee niin vähä kerrallaan, että tuntuu, ettei mitään tapahdu. Joidenkin lasten kohdalla voi ottaa vuosia, ennen kuin he uskaltavat tosissaan luottaa. Monen kohdalla heistä tuntuu käsittämättömältä ymmärtää, että tälle ihmiselle kelpaan kaikkina päivinä omana - toisinaan hyvin hankalanakin - itsenäni. Kun luottamuksen sitten ansaitsee, voidaan alkaa saada todellista muutosta aikaan. Suhde muodostuu juuri vuosien varrella syväksi ja toimivaksi.”

Icehearts-kasvattaja Tuomas Törhönen, Kerava

Icehearts-kasvattaja on monella tapaa paraatipaikalla lapsen elämässä - hän näkee koko kuvan monipuolisemmin kuin moni muu taho. Paitsi, että on yhteys lapseen, on myös yhteys tämän perheeseen, kouluun ja vapaa-ajan toimintaan. Kasvattaja oppii vuosien varrella tuntemaan ryhmänsä lapset erityislaatuksella tavalla. Hyvä itsetunto ja myönteinen minäkäsitys vaikuttavat positiivisesti lapsen hyvinvointiin ja kehitykseen. Kasvattaja voi myös olla tukemassa hyvää ja suitsimassa sitä, mikä voisi viedä väärille teille. Ennen kaikkea tuetaan kuitenkin sitä, että nuoren omassa mielessä herää aito halu pärjätä.

”- Minä näen sinut. Sinä olet tärkeä. Uskon, että juuri tuon viestiminen lapselle estää syrjäytymistä. Olemalla läsnä arjessa me saamme vietyä tuota viestiä eteenpäin ja juurtumaan sitä syvemmälle ja syvemmälle. Lapsen täytyy itse alkaa uskoa siihen, että ansaitsee ja on tärkeä. Siitä itsetunto hiljalleen rakentuu ja samalla tunne, että minulla ja tekemisilläni on merkitystä.”

Icehearts-kasvattaja Marja Ahti, Espoo

Otteita Iceheartsin arjesta 2/4 VANHEMPIEN NÄKÖKULMA

”En uskalla ajatella, missä olisimme ilman Icehearts-kasvattajaa.”

Luottamuksen tunne oli heti alussa yllättävän vahva. Vaikka nyt tulikin uskalltaa kertoa kaikki - ne mustimmatkin ajatukset ja salaisuudet - silti sen tekeminen ei tuntunut mahdottomalta. Ilmassa väreili vahva luotto Icehearts-kasvattajaan, jo ensimmäisestä tapaamisesta lähtien. Äidin vaisto sanoi, että nyt kannatti nojata ja tukeutua.

Icehearts-kasvattajat ovat vahvasti läsnä lasten arjessa, mutta samalla myös kiinteä osa koko perheen elämää. Onnellinen perhe on onnellinen lapsi -ajatus ei ole vain sananhelinää, vaan yksi Iceheartsin toiminnan ytimistä. Siksi myös äidit ja isät saavat enemmän, jos uskaltavat olla auki ja ottaa apua sekä tukea vastaan. Toisinaan se voi tarkoittaa myös sitä, että itketään olkapäätä vasten turhautuneita kyyneleitä tai pyydetään kasvattaja mukaan niihin koulun neuvotteluihin, joissa tuntuu, ettei enää itse jaksa vaatia lapsen oikeuksia.

”- Toisinaan jo pelkästään oikean tiedon, saati avun hakeminen tuntuvat mahdottomilta. Ei tiedä minne tai keneen olisi yhteydessä. Meidän arjessa oli ennen Iceheartsia myös lukuisia sellaisia hetkiä, että tunsin itseni maailman yksinäisimmäksi ja täysin neuvottomaksi pojan ongelmien edessä. Nyt minulla on aina joku, kenelle soittaa tai laittaa viestiä ja tiedän, että saan tukea sekä apua. Jo pelkästään tietoisuus siitä on tuonut elämäämme syvää rauhaa.”

Mervi, Icehearts-pojan äiti

Pakastin olisi täynnä makaroonilaatikkoo, valmiiksi rasioihin annosteltuina. Keittiön pöydällä odottaisi viesti, jossa äiti toivoo poikiensa pärjäävän itsekseen hänen lähdettyä. Kaikkein vaikeimpina aikoina tuo ajatus tunki väkisin äidin mieleen. Onneksi hän tietää, että on vahvuutta uskaltaa sanoa se ääneen. Nyt arjessa on mukana myös tukihenkilö, Icehearts-kasvattaja, joka on makaroonilaatikkohaa-veenkin esiin noustessa sanonut; tästäkin selviämme yhdessä. Et ole yksin.

Juuri se tunne, ettei ole ongelmien kanssa yksin, voi olla mullistavan merkityksellinen perheen elämässä ja hyvinvoinnissa. Kun kasvattaja onnistuu luomaan hyvät välit myös lapsen perheeseen, päästään lähemmäs ongelmia ja lapsen tulevaisuuden kannalta ratkaisevia hetkiä. Tukea voidaan antaa riittävän ajoissa, kun nähdään vaikeita asioita lähietäisyydeltä.

**”- Kasvattaja on meille kuin perheenjäsen, mittaamattoman merkityksellinen tuki. Kasvatan poikiani ainoana vanhempana ja nuoremmallani on diagnooseina adhd- ja aspergerin oireyhtymä. Icehearts-kasvat-
tajasta olen saanut paitsi henkistä, myös aivan konkreettista tukea. Hän on istunut rinnallani sadoissa koulun kokouksissa ja tukenut sekä tsempannut. Poikani on ollut hänen mukanaan myös kasvattajan sukulaisten luona pääsiäisen vietossa. En uskalla ajatella, missä olisimme ilman häntä.”**

Johanna, Icehearts-pojan äiti

Missä olisimme ilman kasvattajan tukea? Tuo kysymys yhdistää monia Iceheartsin avun piirissä olevia vanhempia. Lapsen ja vanhemman vuorovaikutuksen tuki näkyy lapsen elämässä usein hyvinkin selvästi myönteisinä kaikuina. Henki kotona paranee, kun vanhemmat saavat tukea ja apua. Lapsi kokee turvaa paitsi kasvattajan läsnäolosta arjessa myös siitä, että äidin ja isän voimavarat ja usko omiin vanhemman kykyihin lisääntyvät. Kaikki voittavat.

”- Minulla on kaksi poikaa, ja molemmat kuuluvat Icehearts-joukkueisiin. Esikoiseni oli ensimmäisellä luokalla koulukiusattu, ja kieltäytyi toisella luokalla kokonaan menemästä kouluun. Kasvattajan avulla hän aloitti pienin askelin kouluun paluun - viimeinen vaihtoehto oli sosiaalitoimi, kun en omin avuin saanut poikaa aamuisin lähtemään. Apu oli siinä kohtaa hyvin konkreettista, kun kasvattaja haki pojan kotoa kouluun joka päivä. Ilman Iceheartsia meidän perhettämme ei tällaisessa muodossa olisi.”

Sanna, Icehearts-pojan äiti

Heittäytymistä luottamukseen ja yhteistä kasvamista - sitä Icehearts-toiminta parhaimmillaan on koko perheelle. Osana vanhempien kiittelemää ammattitaitoa on se, että kasvattaja onnistuu keksimään porkkanan, joka kannustaa lasta jaksamaan tsemppata koulussa. Tutkimusten mukaan juuri nuo porkkanat, ja motivaation puutteen selättämiset ovat yksiä niistä hetkistä, joissa määritellään lapsen tulevaisuus.

”- Jos emme ole saaneet poikaa kertomaan vaikeaa asiaa, on kasvattaja aina onnistunut kaivamaan sen esiin. Vaikka muutimme toiselle paikkakunnalle, poikani ja kasvattaja ovat edelleen yhteydessä ja tavanneet toisiaan. Se kertoo paljon heidän suhteestaan.”

Anu, Icehearts-pojan äiti

Kuva: Ville varumo

Otteita Iceheartsin arjesta 3/4 LASTEN JA NUORTEN NÄKÖKULMA

”Hän ei koskaan menettänyt toivoaan minuun – ei edes kaikkein vaikeimpina hetkinä.”

Kävimme kasvattajan ja muiden lasten kanssa yhdessä metsäretkellä. Meillä oli mukana eväät, voileipä, banaaneja ja mehua. Yhdessä oleminen tuntui erityisen hyvältä ja se, kun istuttiin kalliolla, syötiin eväitä ja juteltiin.

Kuulostaa liian yksinkertaiselta ollakseen tehokasta ja toimivaa. Totuus on kuitenkin se, että pienet teot ja tapahtumat haasteellisissa olosuhteissa elävän lapsen kohdalla, ovat juurikin niitä tärkeitä ja ratkaisevia. Toisinaan pillimehu metsässä ja kainalo, johon hetkeksi käpertyä maailmaa pakoon, pitävät elämän syrjässä kiinni.

Icehearts-kasvattajat ovat läsnä lasten elämässä aina kuusivuotiaista ja jatkavat rinnalla kulkemista yhteensä 12 vuotta. Kahdentoista vuoden varrelle mahtuu lapsesta riippumatta monta tärkeää ja ratkaisevaa hetkeä sekä virstanpylvästä.

Niiden vuosien varrelle mahtuu myös monta merkityksellistä voileipää, metsäretkeä ja kalliolla istuskelua. Juuri sellaisista; turvallisista ja tavallisista arjen hetkistä, syntyy vakaa nauha, joka kannattelee haasteellisissa oloissa sekä vaikeissa paikoissa.

”Yhtenä vahvimpana kokemuksena muistan sen, että kasvattaja ei vain kuunnellut, vaan todella kuuli minua. Eikä hän koskaan tuominut saman tien, vaan sain aina mahdollisuuden kertoa oman version ja sain ymmärrystä ja tukea, vaikka olisin toiminut tyhmästikin. Kasvattaja onnistui katsomaan asioita minun näkökulmastani.”

Entinen Icehearts-lapsi, 22 vuotta, Helsinki

Lapsen näkökulma ja lapsen puolien pitäminen – ne ovat kaksi tärkeää asiaa, joihin Iceheartsin toiminta nojaa. Lapsiin ei koskaan suhtauduta ongelmata-pauksina, vaan pyritään yhdessä lähteä rakentamaan parempaa elämää mahdollisuuksista käsin. Kasvattajat toimivat lasten elämässä paitsi turvana ja tukena myös toisinaan korvina asioille, joita ei uskalleta kertoa muille. Ongelmia otetaan vastaan yhdessä lasten kanssa ja lasta niissä tukien.

”– Muistan, että meidänkin Icehearts-joukkueessa pojat tekivät paljon tyhmää. Näin jälkikäteen ajateltuna meistä monet olivat villedä ja railakkaita, ja usein ajauduimme ongelmatilanteisiin vaikkapa koulussa. Kasvattajan kanssa mietittiin yhdessä ongelmille ja haastaville tilanteille ratkaisuja. Muistan, että minulla oli aina sellainen olo, että kasvattaja on meidän puolella ja pyrkii ymmärtämään silloinkin, kun muut näkevät meissä vain joukon ongelmia.”

Entinen Icehearts-lapsi, 22 vuotta, Helsinki

Lapsuuden haasteet ja huono-osaisuus voivat kurjimmillaan johtaa syrjäytymiseen. Iceheartsin toiminnassa keskiössä on tarjota jokapäiväistä tukea lapsen elämään. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että rinnalla kulkee ihminen, Icehearts-kasvattaja, joka on tukena koulunkäynnissä, tarjoaa mielekästä tekemistä vapaa-ajalle kuin myös myötäeloa elämän eri vaiheissa toimien koko perheen tukena.

"- Parasta on ollut se, kun kerran grillasimme tikulla makkaraa. Olimme silloin metsässä retkellä ja pääsimme myös onkimaan yhdessä kasvattajan kanssa. Yhtään kalaa emme saaneet."

Poika, 7 vuotta, Lappeenranta

"- Tavallinen yhdessä oleminen on ollut minulle kaikkein tärkeintä ja se, että minulla on elämässä aikuinen, johon voin luottaa kaikissa tilanteissa."

Poika, 14 vuotta, Turku

Kokemus turvallisen aikuisen läsnäolosta ja välittämisestä voi kannatella lasta merkityksellisesti vuosien ajan. Haastavissa vaiheissa jo pelkkä tietoisuus siitä, että elämässä on aikuinen, joka tukee ja kuuntelee, on äärimmäisen tärkeää. Icehearts-joukkueissa tarjotaan myös mahdollisuus harrastamiseen ja vaikkapa retkiin sekä matkustamiseen lapsille, joille se ei ilman taloudellista tukea olisi mahdollista.

"Olen vasta vanhemmalla iällä ymmärtänyt, miten tärkeää oli, että sain harrastaa. Urheilu kannatteli ja antoi mahdollisuuden tukeutua joukkuekavereihin ja saada myös heistä turvaa elämään. Myös sillä, että pääsin Iceheartsin kanssa vaikkapa Särkänniemeen ja nuorisovaihtoon ulkomaille, oli iso merkitys yksinhuoltajan perheessä, jossa sellaiseen ei olisi ollut varaa. Sain tunteen, että se maailma kuuluu myös minulle."

Entinen Icehearts-lapsi, 22 vuotta, Helsinki

Lapsena saa opetella vuorovaikutustaitoja turvallisen aikuisen kanssa ja käydä läpi vaikka niitä hetkiä, missä yleensä menee hermo, joka saattaa purkautua ilmoille väkivaltana. Nuorena sisäinen maailma nielaisee ja voisi yksinäisyydessään ahdistaa, jos ei olisi luotettavaa aikuista, kenelle jutella. Tulla nähdyksi ja kuulluksi - sekä kunnioitetuksi omana itsenään. Lapsen ja nuoren itsetunto rakentuu pikku hiljaa tärkeäksi tukirakenteeksi, johon nojata elämää eläessä.

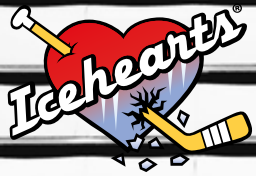
"Tunnen voivani tehdä asioita kasvattajan tuella ja avulla. Hän tuntuu luotettavalta ja voin puhua hänen kanssaan mistä tahansa - myös hyvin vaikeista asioista. Hänen avullaan pääsin myös joustavan perusopetuksen luokalle. Elämä tuntuu helpommalta."

Tyttö, 14 vuotta, Vantaa

Rinnalla eläminen jatkuu kaikissa hetkissä - myös vaikeissa, ja niissä, joissa on tehnyt virheen ja ollut vaikea. Silti elämässä on aina aikuinen, joka jää, vaikka muilla olisi palanut pinna jo moneen kertaan. Luottamus ja ote elämään eivät muodostu hetkessä, mutta kun ne on saavutettu, ollaan saatu aikaiseksi jotakin äärimmäisen ainutlaatuista ja lapsen koko elämää kannattelevaa.

"Mun kasvattaja on tosi kiva. Joskus hän suuttuu minulle, kun käytäydyn tyhmästi. Sen jälkeen kuitenkin sovitaan, joka kerta."

Poika, 7 vuotta, Lappeenranta

Otteita Iceheartsin arjesta 3/4

ICEHEARTS-YHTEISÖN NÄKÖKULMA

”Toisinaan epävarmuus ja pelko näkyvät lapsissa raakuutena muita kohtaan. Lääke siihen on välittäminen ja tuki”

Aina ei riitä, että keskitytään tankkaamaan matematiikkaa tai harjoitellaan vielä lisää lukemista. Useissa tapauksissa jo hyvin pienet lapset tarvitsevat apua ja tukea vaikkapa siinä, miten kaverille puhutaan, kun hermostuttaa tai sen oivaltamisessa, ettei toisen mielen tahallinen pahoittaminen ole kivasti tehty. Kun koko ryhmä lapsia pitäisi saada oppimaan myös sitä matematiikkaa, loppuu aika väkisinkin kesken. Siitä aikapulasta maksavat lapset.

Iceheartsin auttavat kädet ulottuvat yhä enemmän myös päivittäiseen toimintaan kouluilla. Parhaassa tapauksessa opettaja ja Icehearts-kasvattaja ovat yhdessä vakaa tiimi. Tuo tiimi toimii jouhevasti myös niissä hetkissä, kun jollakin oppilaista on niin huono päivä, että eteen sattuvat roskakorit ja luokkatoverit voisivat saada kyytiä.

”- Aloitamme kasvattajan kanssa aamumme aistit valppaina. Toisista lapsista näkee jo ilmeestä, että tänään hän tarvitsee kasvattajaa kiinteämmin vierelleen tueksi ja avuksi. Ilman Icehearts-kasvattajaa minulla ei olisi mahdollisuutta tehdä omaa työtäni opettajana tällä tavalla.”

Miia Kuhanen, luokanopettaja, Riihimäki

Toisinaan lasten elämästä puuttuu heille omistautuvia aikuisia. Koulussa voidaan tehdä jotakin, mutta koska luokassa on useampi, jota varten paikalla ollaan, voivat enemmän tukea tarvitsevat lapset ja nuoret unohtua sivuun. Monissa tapauksissa tosin unohtuminen on terminä väärä, sillä tukea tarvitsevat lapset pitävät itsestään niin kovaa meteliä, että se vaikeuttaa kaikkien oppimista. Yksittäisiin tapauksiin puuttuminen ei aina riitä - tarvitaan pitkäkestoista tukea.

”- Se, mitä koululla on käyttää aikaa sosiaalisten taitojen kehittämiseen, on liian vähän. Ja usein juuri niiden puute käynnistää ongelmat tiettyjen lasten koulunkäynnissä, jotka myöhemmin heijastuvat heidän koko elämäänsä. Toiveikasta on kuitenkin huomata se, miten lyhyessä ajassa kehitystä tapahtuu, kun lapselle annetaan tukea sosiaalisten taitojen kehittämiseen ja hänelle ollaan läsnä. Iceheartsin toiminta on juuri sitä.”

Sanna Oinonen, kuraattori, Vantaa

Iceheartsin toiminnasta käytetään termiä ennaltaehkäisevä lastensuojelutyö. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että ollaan paikalla arjen hetkissä; tukemassa, pehmittämässä, ohjaamassa oikeaan suuntaan - ollaan lapselle läsnä hänen tarpeet huomioiden. Ennaltaehkäisevä työ lasten elämässä ei ainoastaan helpota yksittäisen lapsen elämään kiinni kasvamista, se auttaa myös muita lapsia ja aikuisia apua tarvitsevan ympärillä. Muodostuu vakaan tuen rinki, jossa hyvää riittää kaikille

”- Toisinaan epävarmuus ja pelko näkyvät lapsissa raakuutena muita kohtaan. Kaikki eivät saa kotoa sellaisia lähtökohtia, että itsetunto pääsisi kehittymään ilman tukea. Toisilla myös asennemaailma on

vääristynyt, ei osata uskoa itseän ja mahdollisuuksiin elämässä. Heidän tukemisensa on isossa roolissa siinä, ettei syrjäytyminen periytyisi. Vaikka työssäni pääsen läheltä seuraamaan, kuinka nuorten pahoinvointi lisääntyy, myös toivo on nähtävissä. Iceheartsin toimintaa seurattessa saa huomata, kuinka rinnalla kulkeva, välittävä aikuinen voi muuttaa lapsen koko elämän suuntaa merkittävällä tavalla.”

Sanna Oinonen, kuraattori, Vantaa

Icehearts-kasvattajat sitoutuvat kulkemaan avun piiriin pääsevien lasten rinnalla yhteensä kahdentoista vuoden ajan. Lyhyet interventiot vaikkapa koulupsykologin taholta ovat tärkeitä, mutta usein pitkäkestoinen tuki ja siitä muodostuva luottamus ovat ne, jotka vasta alkavat murtaa syrjäytymistä ja osattomuutta. Lapsi alkaa vähä vähältä uskoa olevansa tärkeä, eikä jää vaikeissakaan hetkissä yksin. Vaikka toiminta on pitkäkestoista, on malli huokea keino ennaltaehkäistä ongelmia ja parantaa lasten elämänlaatua. Saamapuolella ovat lapset ja heidän lähipiiri sekä koko yhteiskunta.

”- Näen työssäni lapsia, joilla toistuvasti kaikki elämässä muuttuu ja ihmiset vaihtuvat. Voi olla sairaalajaksoja päihde- tai mielenterveysongelmien vuoksi, jolloin opiskellaan sairaalakoulussa, jonka jälkeen, jos vain mahdollista, pyritään palaamaan takaisin omaan kouluun. Toisinaan lapsi päädytään sijoittamaan uuteen perheeseen ja laitoksiin ongelmien vuoksi. Icehearts-kasvattaja pysyy koko ajan rinnalla, vaikka kaikki muu ympärillä alati vaihtuu. Turvallisen, rinnalla pysyvän aikuisen tuen merkitys on todella suuri.”

Sari Piipari, sosiaalityöntekijä, Helsinki

Merkittäviä edistysaskeleita kohti kuljetaan arjen pienien hetkien halki. Tällä hetkellä Icehearts aloittaa toimintansa esikoulunsa aloittavien lasten kanssa. Avun oikea-aikaisuutta ajatellen, parhaillaan on Joensuussa kokeilussa malli, jossa Iceheartsin tapaa tehdä työtä jalkautetaan päiväkotiin jo viisivuotiaiden lasten

tueksi. Yksi vuosi on pitkä aika lapsen elämässä, ja sen aikana voidaan saada jo merkittäviä asioita aikaan vahvistaen lapsen positiivista minäkuva.

”- Olimme kevätretkellä bussilla ja yksi herkästi väkivaltaan turvautuvista viisivuotiaista innostui paluumatkalla auttamaan pienempäänsä. Hän auttoi pillimehun pillin ensin pienen toverinsa mehuun ja oli apuna, ettei bussin ajaessa mehu läikkyisi kaverilla yli. Seurasin tapahtumaa sivusta. Oli liikuttava hetki, kun hän tuli tuon pillimehutapahtuman jälkeen luokseni ja kysyi ’olinko minä nyt tuolla äsken kiltti, oliko se sitä?’ Muutoksia tapahtuu, mutta toiset meistä tarvitsevat niihin enemmän tukea ja opastusta kuin toiset.”

Henri Pursiainen, Lumiukko-kokeilun ohjaaja, Joensuu

Jos sinulla heräsi tämän luettuasi kysymyksiä, ole meihin rohkeasti yhteydessä.

Erika Turunen
Järjestöpäällikkö
erika.turunen@icehearts.fi
+358 44 2400 349

Suomen Icehearts ry
toimisto@icehearts.fi
+358 44 739 4989
icehearts.fi

icehearts.fi